

SƯ MINH TUỆ - BỘ HÀNH VỀ MIỀN ĐẤT PHẬT!

PHẠM HIỀN MÂY

PHẦN I. TRÊN ĐẤT NƯỚC AI-LAO

(13.12.2024)

I/ BUỔI SÁNG ĐẦU TIÊN TRÊN ĐẤT AI-LAO

Ông Đoàn Văn Báu: Chiếc xe phía trước là của chị làm ngành Hải Quan tại nước Lào. Chị ấy cũng rất là tế nhị.

Khi chị biết các sư nghĩ ở đây, chị đã chạy quá ra một cây số, chờ các thầy đến, để cúng dường nước uống.

Ngày hôm qua, khi chị nghe nói, thầy chỉ ăn một bữa một ngày, và đang ngồi ngoài rừng, chị ấy đã chạy ra ngoài, lúc đang làm việc, mà ôm mặt, khóc nức nở.

Chúng ta hãy xem người dân đầu tiên của nước sở tại, đánh lễ sư. Chị ấy lúc này đã bỏ giày ra, đi chân đất và quỳ bên đường. Chị giữ khoảng cách và đánh lễ rất đẹp.

Tôi đã thấy chị xúc động và rơi nước mắt.

Chị chờ đây lâu chưa chị?

Phật Tử Ai-Lao: Cũng một tí thôi. Ở đây là nước với hạt điều, xin em hãy cầm giúp. Đi trên đường, khi nào cảm thấy... (nghẹn ngào).

Ông Đoàn Văn Báu: Vâng, vâng, em cảm ơn chị.

Phật Tử Ai-Lao: Được gặp, chị mừng lắm

Ông Đoàn Văn Báu: Người Việt gọi là có duyên.

Phật Tử Ai-Lao: Chị thấy là chị có duyên, chị có phước. Vì chị... (khóc). Chị thấy ông ở trên mạng... (khóc). Cái clip, có người đánh ông đó... (khóc). Chị viết trên trang của chị: Ông là con của ông Phật ở trên trời đó... (khóc).

Thật, nếu mà không phải con của Phật, thì người ta sẽ phản ứng lại... (khóc). Nhưng mà ông thì đã không như thế... (khóc).

II/ CẢM NGHĨ

1. PHẬT TỬ BUỔI SÁNG ĐẦU TIÊN TRÊN NƯỚC AI-LAO

Tôi xem video này từ sáng đến giờ, không biết đã bao lần. Bao lần xem là đủ bao lần tôi xúc động vì hình ảnh của chị Phật Tử nước bạn. Chị thiệt là dễ thương, vừa đẹp người lại đẹp nét.

Tôi không hề đờ, vội vã, khi ca ngợi chị như thế đâu. Mà chính một loạt các hành vi, thái độ của chị, dù chỉ diễn ra vồn vẹn trong hai phút, cũng đã quá đủ cho tôi có ấn tượng ban đầu như vậy về chị.

Giá mà tôi có thể được ôm chị, và nói, cảm ơn chị nhiều lắm, ngưỡng mộ chị nhiều lắm, chị thiệt là đáng yêu làm sao. Người đẹp như chị, thiệt hiếm có trên đời.

2. PHÁP DANH CỦA SƯ MINH TUỆ

Nhớ gì, tôi sẽ nhắc đó cùng các bạn. Tôi đã bỏ hàng mấy trăm giờ ra xem tất cả các video về sư, và tôi xin khẳng định, sư đã lặp đi lặp lại không biết bao lần: Minh Tuệ, là Pháp danh, là tự sư lấy tên đó cho mình, và không có họ Thích phía đầu.

Chỉ đơn giản là Minh Tuệ.

Sư cũng nói thêm, sư chưa là thầy của ai cả. Sư chỉ là người xuất gia, bộ hành, khất thực, tu tập theo mười ba hạnh Đầu Đà mà Phật đã đề ra

3. Y PHẤN TẢO CỦA SƯ MINH TUỆ

Sư cũng dính chính rất nhiều lần, áo nhiều mảnh mà sư mặc (chớ không phải áo bảy màu, như cá bảy màu, hay như cầu vồng bảy màu), có đủ màu, tùy vào việc nhặt được vải gì trên đường, miễn dày, miễn không hoa hòe, là sư cắt ra miếng vuông vức, giặt sạch và tự tay may bằng kim chỉ, trong những lúc ngồi nghỉ bên đường. Thêm vào đó, việc mặc như vậy, là để không liên lụy đến hình ảnh y áo của Giáo Hội, cả Nam Tông và Bắc Tông.

4. NỒI CƠM ĐIỆN CỦA SƯ MINH TUỆ

Nồi Cơm Điện, cũng chỉ là việc rất tình cờ, được sư dùng thay cho bình bát. Với sư, bình bát đẹp quá, không hợp với hạnh tu của sư, lại không bền, phải thay hoài, mà sư thì không có tiền mua, nên sư đã xin cái lõi nồi cơm điện của người ta, ngay từ hôm đầu tiên, sư quyết chí lên đường, tu theo hạnh: ba y, một bát.

5. ĐÔI CHÂN TRẦN CỦA SƯ MINH TUỆ

Trong một buổi phỏng vấn của nhiều năm về trước, khi người phỏng vấn xin được xem hai bàn chân của sư, và họ đã thảng thốt kêu lên, khi nhìn thấy đôi bàn chân sư, phần lồi ra, cháy nám, như có một lớp hắc ín quét lên - đau không sư ơi, thì sư đã cười thật tươi mà rằng, dạ đau chớ, cháy máu, mưng mủ, nhiễm trùng, đủ hết, những năm đầu, nhưng con cố gắng chịu đựng, vì con đi suốt đời, dép không bền đâu, vài tháng là đứt, chẳng lẽ thay hoài, chỉ da thịt con là bền thôi, không phải lo âu đến tiền mua dép.

6. ẤN ĐỘ ĐƯỢC MỆNH DANH LÀ VÙNG ĐẤT PHẬT

Còn nhiều điều về sư nữa, nếu các bạn thắc mắc, chịu khó coi lại các bài chuyển thoại của tôi về sư Minh Tuệ. Tất cả là sự thực, hình ảnh còn đó, lời sư còn đó, xin đừng vô tình hoặc cố

ý, hiểu lầm, hiểu sai, làm tổn thương thêm sự, tổn thương cả những người kính trọng, thương yêu sự - một người con Phật, quá hiền lành, không dám giẫm đạp từ con sâu, cái kiến bên đường, không dám làm phiền đến một ai, trong suốt tám năm qua, từ khi trở thành tu sĩ.

Chuyện cuối, tôi muốn chia sẻ ngày hôm nay, có một vài ý kiến, cho rằng: Đất nào là đất Phật? Có đất nào không có Phật đâu? Tu ở đâu mà chẳng được? Sao phải ra xứ người?

Hành trình của sự, sẽ đi qua các nước: Ai Lao, Thái Lan, Miến Điện, và cuối cùng là Ấn Độ.

Miền Đất Phật, là tên gọi bao lâu nay, người ta dùng cho Ấn Độ, vì Đức Phật là hoàng tử của xứ Ấn Độ mấy ngàn năm trước. Người ta cũng gọi Tây Tạng, hay Nepal, hay Miến Điện là vùng đất Phật nữa, vì Phật Giáo vốn là tôn giáo chánh ở các xứ sở này. Thậm chí Cam Bốt, thậm chí Thái Lan, người ta cũng tự hào, nước của người ta là vùng đất Phật luôn.

Vậy thì thay vì viết, Sư Minh Tuệ - Bộ Hành Đến Ấn Độ, được đổi thành, Sư Minh Tuệ - Bộ Hành Về Miền Đất Phật, cũng có sai gì về chánh tả, hay ngữ pháp, hay nội dung của câu đâu.

Xin được tán thán sư Minh Tuệ, tán thán hạnh nguyện của ngài, kính chúc ngài được trọn vẹn thành tựu trên con đường tu tập.

Cảm ơn và mến chúc các bạn đọc an lạc.

Sài Gòn 13.12.2024

Phạm Hiền Mây

Nguồn: Văn bản trò chuyện, trao đổi trên, được chuyển thoại từ video: Chị Hải Quan Lào Đánh Lễ Sư Minh Tuệ Khi Sư Đi Qua. Phát hành ngày 13.12.2024, trên kênh YouTube Phật Bên Ta.

Nguồn: https://groups.google.com/d/msgid/xomnhala_yamaha/1256935272.3287327.1734153854587%40mail.yahoo.com.

www.vietnamvanhien.org

